

Douăzeci și trei de ani în Ordinul Iezuit

Marturia fostului preot romano-catolic

Luis Padrosa

„Am descoperit că în Evangheliile nu există nicio bază pentru dogmele Bisericii Romano-catolice“. Această afirmație a mea, îmbrăcat fiind în hainele mele preoțești, trebuie să-l fi lăsat mut de uimire pe pastorul evanghelic Samuel Vila, al cărui sfat îl căutam.

Am venit să vorbesc cu Samuel Vila convins deja de forța adevărului și constrâns de Spiritul lui Dumnezeu, dornic să-i explic ce descoperisem pe paginile Sfințelor Scripturi, Biblia.

Luasem acum decizia de a face pasul dureros și periculos (mai ales în Spania) de a renunța la funcția și poziția mea de profesor și director al Institutelor Loyola din Barcelona și Tarrasa pentru a fi fidel față de lumina pe care o promisem.

Roma nu este adevărata Biserică

Motivele aflate în spatele deciziei mele nu erau unul singur, ci mai multe. După ce am trăit 43 de ani ca romano-catolic sincer, din care timp de 15 ani mă pregătisem intens pentru preoție, 10 ani am fost preot și vorbitor iubit în fața unor mari mulțimi, iar 23 de ani i-am petrecut în Ordinul Iezuit, am ajuns la convingerea că Biserica Romano-catolică nu este adevărata Biserică a lui Iesus Cristos. Treisprezece ani de studiu intens al apologeticii m-au adus la o convingere de nezgduit. Cunosc argumentele ambelor părți, căci le-am analizat pe toate în mod critic.

Am luat Biblia și am început să caut în ea dogma infailibilității papei. Nu se găsea nicaieri. Și unde scria ceva despre postul înainte de Cina Domnului [împărtășanie] și despre liturghie? Unde se aflau acestea toate? Nu le-am putut găsi. Cu cât studiam mai mult, cu atât mai mult am văzut că creștinismul este un lucru, iar romano-catolicismul e altul, complet distinct; cu cât cercetam mai mult în Scriptură, cu atât deveneam mai convins de acest adevăr. În catolicism, Iesus este prezentat ca un cadavru, un om pironit pe o cruce, dar mort, nu viu. De aceea, Biserica nu poate trezi în credincioșii ei nicio iubire față de Iesus Cristos, și dacă nu există iubire, atunci nu există nici posibilitatea salvării, oricât de multe liturghii, scapulare, medalii, novene, statui și icoane ai avea. Ele sunt inutile câtă vreme nu există iubire și credință sinceră, și nu poate exista o asemenea iubire dacă un om nu este convins de faptul că Cristos e viu, iar sacrificiul Său încheiat. În romano-catolicism, salvarea ta depinde de tine însuși, de faptul că spui multe rugăciuni, de faptul că folosești multe scapulare, de devoțiunea ta față de Maria, de faptul că participi la împărtășanie sau euharistie. Toate acestea și multe altele m-au adus la recunoașterea faptului că doctrina Bisericii Romano-catolice nu poate fi adevărul. De-ai ști, cititorule, prin ce-am trecut! Pentru mine, această chestiune era foarte serioasă.

Chin sufletesc

Recunoscând așa ceva, un catolic se află într-o situație foarte dificilă. Viața lui de până atunci, mediul cunoscut, relațiile cu familia și cu prietenii, toate sunt atinse. Toți aceștia vor spune unul din două motive (sau poate ambele deodată), pentru că nu au alt argument pentru cel care părăsește Biserica Romano-catolică: ori a înnebunit, ori s-a îndrăgostit.

Puțini cunosc chinul sufletesc prin care trec romano-catolicii. Oamenii care se duc zilnic la liturghie și frecventează neîncetat bisericile romano-catolice trăiesc într-un chin sufletesc, spunându-și: „Voi fi salvat sau voi fi pierdut? Am făcut o spovedanie bună sau nu?“ Ei nu au pace. Este aceasta adevărata religie? Ce sunt toate acestea? Unde găsim în Evangheliile această metodă de chinuire a sufletului? Când i-au chinuit Iesus Cristos sau apostolii pe păcătoși cu întrebările lor?

Ce minunat este că putem ști în inimile noastre că Iesus Cristos, Domnul nostru, ne-a răscumpărat, că suntem salvați prin grație! Așa a spus și Paul: „*Nu resping grația lui Dumnezeu; căci dacă dreptudinea [conformarea cu standardul divin] vine prin Lege, atunci Cristos a murit în zadar*“ (Galateni 2:21). Salvarea oamenilor depinde numai de Iesus Cristos, Răscumpărătorul nostru divin.

Iesus este adevărata Cale

El este Calea. El n-a spus niciodată că această Cale e Biserica. „*Eu sunt Calea și Adevărul și Viața*“ (Ioan 14:6). Pe de altă parte, Biserica Romano-catolică dorește să fie ea însăși calea și stăpâna absolută peste adevăr, astfel încât să-l modifice după plac. Ca să facă lucrul acesta, ea a pus clerul în locul lui Iesus Cristos și Biserica în locul Bibliei.

Pot să dau un singur sfat celui care dorește să ajungă în posesia adevărului: Citește de cât mai multe ori posibil sfintele Evangheliile și epistolele conținute în Noul Testament. Acolo vei vedea ceea ce ar trebui să creadă și să practice acela care dorește să fie creștin.

Niciodată nu voi putea mulțumi îndeajuns Domnului că m-a adus la El și la adevăr. Tatăl meu și alte rude s-au întristat, căci după părerea lor am căzut de la credință. Dar a-L urma pe Iesus și a citi Cuvântul lui Dumnezeu în toată puritatea lui, fără adăugirile și denaturările care, de-a lungul secolelor, s-au acumulat în Biserica Romano-catolică, nu înseamnă să cazi de la credința creștină.

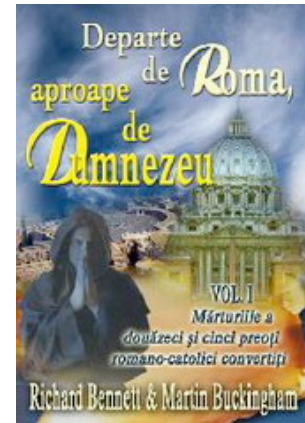
De la convertirea sa, Luis Padrosa a fost un evanghelist plin de zel. El s-a ocupat și de biserici și a scris cărți. În final a făcut călătorii având ca punct de plecare o biserică locală de pe coasta de Est a Statelor Unite.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea
Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I
Format A5
188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch